

Komentář k evangelium: Jak nás Ježíš miloval

Evangelium a komentář k 6. neděli velikonoční: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.“ Jedině v Kristu se učíme, co je to pravá láska, a jedině od něj získáváme schopnost milovat se navzájem. Zůstat v Kristu znamená otevřít se mu vírou a po jeho vzoru žít svůj život.

04.05.2024

Evangelium (Jan 15,9-17)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek, aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, oč ho budete prosit ve jménu mém.

To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

Komentář

V souvislosti s poslední večeří Ježíš prohlubuje své učení o podstatě lásky, kterou opakovaně spojuje se životem a radostí. Úryvku dnešní mše svaté předchází úryvek o vinném kmeni a ratolestech.

Ratolesti spojené s vinným kmenem od něj přijímají život a schopnost nést plody. Tím, kdo celý proces uvádí do pohybu, je vinař, jímž je Otec. V Kristu jsou ratolesti spojeny s Otcem a od Otce všechno přijímají. Být spojen s vinným kmenem znamená být spojen s Kristem, zůstat v něm. Setrvávat v něm znamená setrvávat v jeho slovech, aktivně jim naslouchat a učinit je svým vlastním životem. Z toho vzejde hojné ovoce, zdroj radosti pro Otce, pro Syna i pro ty, kdo jsou s Kristem spojeni. V tom všem bude

oslaven Otec, světu to bude moci
dosvědčit jako lásku a život.

Jak zůstaneme spojeni s Ježíšem
Kristem? Vírou a láskou. Co uvádí
naši lásku do pohybu? Láska, kterou
jsme přijali. Kdo nebyl milován, neví,
co je to láska. I když v něm je tato
láska přítomná, probouzí se až
zkušeností lásky přijaté. Lásky
směřující „ke mně“. Na Ježíši vidíme,
jak tato Boží láska, kterou určitým
způsobem vidíme například v
přírodě nebo v dějinách Izraele, i
když je láskou „abstraktní“,
adresovanou celému lidstvu nebo
národu, nyní přichází „ke mně“.
Když rozjímáme nad Ježíšovým
životem, zakoušíme tuto osobní
lásku, mimořádnou lásku, která
přichází ke každému z nás, která
přichází ke mně. Zakouším jeho
láskyplný pohled. Svatý Pavel to
vyjadřuje takto: „Už nežiji já, ale žije
ve mně Kristus. Avšak tento život v
těle žiji ve víře v Božího Syna,

protože on mě miloval a za mě se obětoval.“ (Gal 2,20).

Tato láska je jistým poznáním, protože doširoka otevírá naši bytost vědomí, že pouze v něm jsme spojeni se zdrojem života, kterým je Otec.

Kristus, Syn, setrvává v Otcově lásce a nemůže tomu být jinak, protože je vůči Otci zcela otevřený, přijímaný a odevzdaný – ztotožněný vůli. Na

Kristu vidíme, že ztotožnění se s Otcovou vůlí láskou k Otci není něco cizího tomu, kým jsme. Naopak právě to je způsob, jak být skutečně sám sebou, jak dosáhnout své plnosti. Ježíšova slova v dnešním evangeliu nám říkají, že Otcova přikázání pro nás nejsou něčím cizím, něčím, co přichází zvenčí, ale jsou jako naší duchovní DNA.

Připomínají nám, kdo jsme, jak jsme byli stvořeni a o co máme usilovat.

Jádrem této duchovní DNA je přikázání vzájemné lásky. Lásky jejíž

míru můžeme pochopit pouze tak, že se díváme na Krista. Dnes se slovo láska používá pro mnoho věcí a její význam se v jistém smyslu rozměnil. Láska, kterou jsme poznali a zakusili v Kristu, je láska dávající, láska obdržená, láska obětavá, láska ve službě. Ježíš se na nás díval tak, jako se na nás dívá Otec. Miloval nás tak, jako nás miluje Otec. Nazval nás „přáteli“. Kéž bychom měli tolik nadšení, abychom se takto dívali na lidi kolem sebe. Tolik nadšení, abychom prohloubili své chápání toho, co znamená „přátelství“. Ježíš s námi chce sdílet to, co sdílí s Otcem. Otevírá své srdce, aby do srdce našeho vлил své milosti. Stejně tak svůj pohled na nás Otec upírá dříve, než my upřeme svůj pohled na něj. To je prvotní láska. Láska, která v našich srdcích zakořenila skrze křest.

Co to znamená, že si nás vyvolil?
Znamená to, že k nám přišel, když

jsme byli daleko. Znamená to, že
přišel, aby uzdravil naše srdce a
otevřel to, co bylo uzavřené. Byli
jsme jako semínko, které se
nedokázalo otevřít, nedokázalo
zemřít, aby uvolnilo místo rostlině a
mohlo zahájit proces života, který
nikdy nepřestane růst a rozšiřovat
se. Aby zahájilo něco, co zůstává na
věky. Jedině v Kristu jsme se mohli
naučit, co je to láska a jak se milovat
navzájem. V něm jsme dostali světlo,
které nás osvítilo, otevřelo, postrčilo
nás, abychom šli jako on vstříc
druhým. Každý křesťan je povolán
být vyslancem této prvotní lásky,
lásky Kristovy, pro lidi kolem sebe.
Jsme článkem v nastolení Božího
království ve všech srdcích.

Juan Luis Caballero // Photo:
Linh Nguyen - Unsplash

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-jak-nas-jezis-
miloval/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-jak-nas-jezis-miloval/) (20.02.2026)